

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ
Z DNIA 20 LUTEGO 2020 r.
ZAWIERAJĄCA OPINIĘ W SPRAWIE NADANIA
STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO NAUK MEDYCZNYCH
DR N. MED. MICHAŁOWI SZEREMECIE

Komisja habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący:	Dr hab. Grzegorz Teresiński
Sekretarz:	Dr hab. Tomasz Konopka
Recenzenci:	Dr hab. Krzysztof Woźniak
	Prof. dr hab. Barbara Świątek
	Prof. dr hab. Jarosław Berent
Członkowie Komisji:	Prof. dr hab. Dariusz Adamek
	Prof. dr hab. Karol Śliwka

Działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 poz. 1789), § 14 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2018 poz. 261), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196 poz. 1165) oraz na podstawie postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 9 września 2019 powołującego komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr n. med. Michała Szeremety,

podjęła jednogłośnie w postępowaniu jawnym uchwałę, wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr n. med. Michałowi Szeremecie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych, w dyscyplinie medycyna

UZASADNIENIE

Komisja habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalności popularyzującej naukę dr n. med. Michała Szeremety oraz opiniami Recenzentów:

Prof. dr hab. med. Krzysztofa Woźniaka

Prof. dr hab. med. Barbary Świątek

Prof. dr hab. med. Jarosława Berenta

ustaliła co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr n. med. Michał Szeremeta uzyskał dyplom lekarza na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej (obecnie Uniwersytet Medyczny) w Białymstoku, w 2003 roku. Od czasu ukończenia studiów jest zatrudniony w Zakładzie Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku. W 2011 roku uzyskał tytuł specjalisty medycyny sądowej, a w 2012 r. uzyskał stopień doktora nauk medycznych, na podstawie rozprawy pt. „Ocena wizualizacji śladów krwi i śliny pochodzenia ludzkiego z użyciem alternatywnego źródła światła (ALS) w aspekcie identyfikacji genetycznej”.

OCENA PUBLIKACJI ZGŁOSZONEJ JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Osiągnięciem naukowym wskazanym przez habilitanta jest monografia pt. „Medyczno-sądowa ocena przydatności wybranych elementów morfotycznych krwi w ustalaniu czasu zgonu”. Kandydat podjął się opracowania zagadnienia przydatności powierzchniowej gęstości ładunków błon komórkowych erytrocytów i trombocytów w ustalaniu czasu zgonu. Wykorzystał w swych badaniach nowoczesne metody badawcze, które pozwoliły na sformułowanie kilku wniosków. Krew do badań była pobierana ze zwłok (58), z kilku grup: zgony nagłe z przyczyn chorobowych, zgony w wyniku zatrucia tlenkiem węgla, wskutek hipotermii i śmiertelnego zatrucia alkoholem etylowym. Krew pobierano około 12 godzin po

zgonie. Grupę porównawczą stanowiły próbki krwi pobranej od żywych, zdrowych osób. Do oceny zmian powierzchniowej gęstości ładunku w czasie, przyjęto punkty pomiarów: 12 godzin, 36 godzin, 72 godziny, 7 dni, 10 dni, 14 dni od zgonu. Po pobraniu krew była dostarczana do Zakładu Elektrochemii Uniwersytetu w Białymstoku, gdzie wykonywano jej rozdział na elementy morfotyczne, a następnie określano pośmiertne zmiany właściwości elektrycznych błon komórkowych krwinek czerwonych i płytek krwi. Pomiary powierzchniowej gęstości ładunku wyznaczano w oparciu o prędkości poruszania się badanych cząstek w polu elektrycznym. Ustalono, że zmiany powierzchniowej gęstości ładunku błon komórkowych tych elementów morfotycznych, miały stopniowy i regularny przebieg, co pozwoliło na wyznaczenie stałego trendu zmian w tym zakresie. Tym samym Kandydat wykazał, że zastosowane metody badawcze są właściwe i skuteczne w analizie materiału pośmiertnego, a następnie wykazał, że powierzchniowa gęstość ładunków błon komórkowych erytrocytów i trombocytów, jest przydatna do określania czasu zgonu.

Dr hab. Krzysztof Woźniak, stwierdził: „Podsumowując: określenie czasu zgonu, jest jednym z wielkich wyzwań medycyny sądowej. Dotychczas nie znaleziono narzędzi które pozwalałyby na precyzyjne ustalenia w tym zakresie. Każdy dodatkowy sposób, dający szansę zawężenia takich szacunków jest nad wyraz pożądany. Publikacja Kandydata pokazuje ciekawą możliwość uzyskiwania danych na temat czasu zgonu, a przede wszystkim wskazuje na konieczność prowadzenia poszerzonych badań w tym zakresie.”

Prof. Barbara Świątek stwierdziła w swej recenzji: „... badania Kandydata spełniły jego oczekiwania, ale ich powtarzanie w normalnych warunkach aparaturowych i personalnych Zakładów Medycyny Sądowej nie jest możliwe, co nie oznacza, że w przyszłości nie zostanie zbudowana aparatura znacznie upraszczająca niezbędne czynności. Niewątpliwie jednak opracowanie i przeprowadzenie przyjętej metodyki badawczej wymagało dużej, także pozamedycznej wiedzy oraz umiejętności realizacji zaplanowanych eksperymentów. Przyjęty przez kandydata cel został osiągnięty, wyniki badań były jednoznaczne i niewątpliwie wniosły nowe możliwości przy ustalaniu czasu zgonu.”

Prof. Jarosław Berent stwierdził w podsumowaniu: „Habilitant wykorzystał w swych badaniach nowoczesne metody badawcze, które pozwoliły mu na sformułowanie kilku ważkich wniosków. Przede wszystkim wykazał, że zastosowane metody są właściwe i skuteczne w analizie materiału pośmiertnego, a następnie wykazał, że powierzchniowa gęstość ładunków elektrycznych błon komórkowych erytrocytów i trombocytów, jest przydatna w określaniu czasu zgonu. Pewien mój niedosyt budzi jedynie brak określenia dokładności opracowanej

metody, dla przypadków badanych w warunkach innych niż in vitro, ale już to co dr Szeremeta osiągnął, stanowi jego znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej i upoważnia mnie do sformułowania wniosku o spełnieniu kryteriów określonych w art. 16. Ustawy”.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Dorobek naukowy Michała Szeremety obejmuje 27 prac naukowych (oryginalnych, poglądowych i opisów przypadków), o łącznej punktacji 23,414 IF, 369 pkt. MNiSW. W dorobku naukowym znajduje się 22 prace oryginalne, w 8 z nich Kandydat jest pierwszym autorem, w tym w czterech opublikowanych w czasopismach z IF. Liczba cytowań wg bazy Web of Science 36, Indeks Hirscha 4. Dorobek naukowy uzupełnia wygłoszenie kilkudziesięciu referatów na krajowych konferencjach naukowych.

Główne zainteresowania naukowe Kandydata dotyczą tanatologii. Kandydat publikował prace dotyczące śmierci z powieszenia, zabójstw i samobójstw, wypadkowości drogowej, katastrof, były to zarówno prace oryginalne jak i opisy przypadków. Szereg prac poświęcił zagadnieniom opiniowania sądowo-lekarskiego, w tym z zakresu spraw ubezpieczeniowych, oceny zdolności do czynności procesowych, sprawom poprawności postępowania lekarskiego oraz szerzej – odpowiedzialności w ochronie zdrowia. W dorobku Kandydata są prace z zakresu hemogenetyki, w tym badania śladów biologicznych, także o zdegradowanym DNA oraz techniki prowadzenia analiz hemogenetycznych.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Kandydat jest obecnie zatrudniony jako adiunkt w Zakładzie Medycyny Sądowej w Białymstoku, prowadzi zajęcia dydaktyczne z medycyny sądowej, prawa i medycyny sądowej oraz etyki lekarskiej, dla studentów Wydziału Lekarskiego i Wydziału Nauk o Zdrowiu, jest wykładowcą Krakowskiej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Jest koordynatorem przedmiotu Medical Ethics, a także Law and Forensic Medicine dla studentów English Division. Kandydat jest także opiekunem Koła Naukowego przy Zakładzie Medycyny Sądowej, był promotorem pomocniczym jednego doktoratu i kierownikiem specjalizacji, recenzował publikacje w międzynarodowych czasopismach z zakresu medycyny sądowej.

WNIOSEK KOŃCOWY

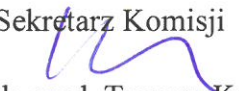
Biorąc pod uwagę oceny osiągnięcia naukowego i aktywności naukowej, a także innych elementów działalności Kandydata, Komisja Habilitacyjna uważa, że osiągnięcia doktora nauk medycznych Michała Szeremety, stanowią znaczny wkład w rozwój medycyny sądowej. Tym samym spełniają kryteria określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 poz. 595 z zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164 poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96 poz. 620 i Nr 182 poz. 1228 oraz Dz. U. z 2001 r. Nr 84 poz. 455). W związku z powyższym Komisja Habilitacyjna przedstawia Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauki medyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum, wniosek o nadanie dr Michałowi Szeremecie, stopnia doktora habilitowanego,

Przewodniczący Komisji

Dr hab. med. Grzegorz Teresiński

Sekretarz Komisji

Dr hab. med. Tomasz Konopka